

ΕΝ ΤΩ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩ

ΕΣΤΙΑ

ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΔΜΗΝΟΣ ΔΡ. 8
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 15

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΔΜΗΝΟΣ ΦΡ. 10
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 20

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 30

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΙΔΡΥΘΕΝ ΤΩ 1876

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠ. 40

ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΗΡΩΤΕΑΙ

Πραβευθέν υπό τούτ' εν Παρισίοις Συλλόγου προς ενίσχυσιν των Έλλ. σπουδών,
έξωθεν άργυρού μεταλλίου εν τή έκθεσι: τής Δ' Ολυμπιάδος
και γυακού εν τή Παγκοσμίω Έκθεσι: τοσ 1889.

ΕΚΜΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

1890—Τόμος Α', άριθ. 16.

ΕΚΔΟΤΑΙ Ν. Γ. ΠΟΛΙΤΗΣ ΚΑΙ Γ. ΔΡΟΣΙΝΗΣ

'Αθήναι, 22 'Απριλίου.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: ('Εν τῷ φύλλῳ) **ΡΟΒΕΡΤΟΣ ΧΑΜΕΡΛΙΓΓΙΟΣ** ὑπὸ Λυσάνδρου Χατζηκόνστα. — **Η ΛΥΓΕΡΗ** ὑπὸ 'Ανδρέα Καρχαβίτσα. — **ΟΥΡΑΝΙΑ** ὑπὸ Κ. Φλαμμαριόν. — **ΕΥΑ** ποιήμα ὑπὸ Γ. Δροσίνης. — **ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ:** **ΑΡΧΑΙΑ ΜΝΗΜΕΙΑ** ὑπὸ **Μιχαὴλ Μητσάκη**. — **ΜΙΚΡΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ.** — **ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:** 'Ανάλεκτα, Χρονικά, Παντοῖα, Εἰκό-νες, 'Εδῶ κ' ἐκεῖ, Τρεῖς γρῶμαι καθ' ἑβδομάδα, Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα. — ('Εν τῷ παραρτήματι): **ΑΙ ΕΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ** — **ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΑΙ ΚΑΙ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΒΙΑΣΕΙΣ.** — **ΕΦΗΜΕΡΙΔΕΣ.** — **ΝΕΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ.** — **ΑΠΟΓΡΑΦΙΚΑ.** — **ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ.** — **ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ.** — **ΠΑΙΓΝΙΑ.**

ΕΙΚΟΝΕΣ: ΕΡΩΣ ΚΑΙ ΨΥΧΗ, ἐκ τοῦ ὁμώνυμου ποιήματος τοῦ Χαμερλιγγίου. — Ο ΕΜΠΡΗΜΟΣ ΤΗΣ ΡΩΜΗΣ, εἰκὼν ἐκ τοῦ 'Αχασθήρου ἐν Ρώμῃ» τοῦ Χαμερλιγγίου. — **ΕΥΑ.** — **ΔΥΟ ΚΑΛΙΤΕΧΝΙΚΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ.**

ΠΡΟΣΕΧΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΕΝ ΤΗ, ΕΣΤΙΑ

Ὁ μαρκήσιος τοῦ Σαιντ 'Ιλαίρ (μετ' εἰκόνας) ὑπὸ Δ. Βικέλα.

Ἡ νῆσος Κεθλάνη (ὁδοπορικὸν ἡμερολόγιον μετὰ τεσσάρων εἰκόνων) ὑπὸ 'Αργύρῃ 'Εφταλιώτῃ.

Μεταξὺ Ὀλύμπου καὶ Ὀσσης (σημειώσεις ἀξιωματικοῦ) ὑπὸ Κ. Γ. Κ.

ΠΡΟΣΦΟΡΑΙ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ ΑΥΤΗΣ

Σημειωθεῖς ἐξεδόθη

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΤΟΜΟΣ

ΤΟΥ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΥ ΛΕΞΙΚΟΥ

ἀποτελούμενος ἐξ 60 τυπογραφικῶν φύλλων σχήματος μεγάλου ὀγδού, πυκνώτατα ἐκτετυπωμένων, καὶ περιλαμβάνων λέξεις ἀρχόμενας ἀπὸ τοῦ γράμματος Α. Τὸν τόμον τοῦτον συνοδεύουσι 31 πίνακες, ὧν τινες διπλοί, ἕτεροι δὲ πολύχρωμοι. Ἡ τιμὴ τοῦ τόμου ὠρίσθη εἰς δραχμὰς 27 ἀδέτου καὶ 30 δεδεμένου ἐν τῷ ἐσωτερικῷ, εἰς ἰσάριθμα δὲ φράγμα ἐν τῷ ἐσωτερικῷ.

Ἐξαιρετικῶς δὲ εἰς μόνους τοὺς συνδρομητὰς τῆς 'Εστίας τοὺς ἀποστέλλοντας τὸ τίμημα καθ' εὐθεΐαν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν παρέχεται ἐν τῷ ἐσωτερικῷ ἀντὶ δραχμῶν 21 ἀδέτος καὶ 26 δεδεμένος, ἀντὶ ἰσαριθμῶν δὲ χρυσῶν φράγκων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ, μὴ προστιθεμένης οὐδεμιᾶς δαπάνης ἐπὶ πλέον διὰ τὴν ταχυδρομικὴν αὐτοῦ ἀποστολὴν.

Πρὸς μόνους τοὺς συνδρομητὰς τῆς 'Εστίας παρέχονται προσέτι:

Ἡ Πολιτικὴ Γεωγραφία νέα καὶ ἀρχαία τοῦ νομοῦ Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας μετὰ τοῦ γεωγραφικοῦ πίνακος τοῦ νομοῦ ὑπὸ Α. Μηλιαράκη, σύγγραμμα ἐκ 320 σελίδων τιμώμενον δρ. 5, ἀντὶ δρ. 2 (ταχυδρομ. λεπ. 50).

Τὰ Ἑλληνικὰ Χρονικά, ἡ ἐν Μεσολογγίῳ ἐκδιδομένη κατὰ τὴν πόλιορξίαν ἑφημερίς (1824 — 1826) ἀνατυπωθεῖσα πλήρως, καὶ ἀρχικῶς τιμωμένη δρ. 20, ἀντὶ δραχμῶν 4 (ταχυδρ. 1,60).

ΑΙ ΕΝ ΜΕΓΑΛΟΠΟΛΕΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ

Περὶ τῶν ἐν Μεγαλοπόλει ὑπὸ τῆς ἐνταῦθα Ἀγ-γλικῆς σχολῆς ἐνεργουμένων ἀνασκαφῶν, ἃς ἐποπτεύει ὁ ἔφορος τῶν ἀρχαιοτήτων κ. Π. Καστωμένος ἐπιστέλλουσιν ἡμῖν ἐκείθεν τὰ ἐξῆς:

«Τὰ περὶ τοῦ ἐνταῦθα ἀνακαλυφθέντος τάφου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ εὐρημάτων ἐσφαλμένως ἀνεγράφησαν εἰς τὰς ἀθηναϊκὰς ἐφημερίδας. Ἐν πρώτοις δὲν εἶνε οὗτος σαρκοθάλασ, ἀλλὰ κάλπη μαρμαρινὴ κυλινδρικοῦ σχήματος, ὕψους 0,30 μ. καὶ διαμέτρου 0,35 μ. μετὰ καλύμματος, περιέχουσα, πλὴν τῶν ἡμικαύστων ὀστέων, ἔλασμα χρυσοῦν, ἧτοι ταϊνίαν χρυσήν κατὰ τὸ μέσον πλατεῖαν καὶ πρὸς τὰ ἄκρα στενωμένην, φέρουσαν ἄνθη σφυρήλατα καὶ δύο μικρὰς ὀπὰς κατὰ τὰ ἄκρα δι' ὧν προσεδένετο ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ νεκροῦ ὡς διάδημα. Ἐπίσης εὐρέθη νόμισμα μεγέθους ὀβολοῦ ἀποτελούμενον ἐκ δύο χρυσῶν πετάλων, ἅτινα εἶνε ὀλίγον ἐφθαρμένα. Ἐπ' αὐτῶν διακρίνεται διὰ φακοῦ ἀετὸς ἰπτάμενος καὶ κρατῶν διὰ τῶν ὀνύχων του τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς (:) ὡς ἀπαντᾷ ἡ παράστασις αὕτη ἐπὶ τῶν νομισμάτων τῆς Μεγαλοπόλεως. Κἀτωθεν τῶν ποδῶν τοῦ ἀετοῦ ἀνεγίνωσκονται τὰ ἐξῆς γράμματα V N A..... εἰκάζεται ἐπομένως ὅτι τοῦτο οὐδὲν ἄλλο ἦτο ἢ ὁ ὀβολὸς τοῦ Χάρωνος.

Ἐκ τοῦ νομίσματος τούτου κρίνοντες βλέπομεν ὅτι δὲν εἶνε προϊστορικῆς ἐποχῆς ὡς ἐγράφη, ἀλλὰ ῥωμαϊκῆς. Αὕτη ἡ κάλπη φέρει κάτωθεν ὀπὰς αἵτινες συνεδέοντο διὰ μολύβδου, ἀνῆκε δὲ, ὡς παρετηρήθη, εἰς βάθρον ὅπερ ἐλάξουσιν κατόπιν μεταποιήσαντες αὐτὸ εἰς κάλπην ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἐξωτερικῆς ἐπιφανείας φέρει ἡ κάλπη ὡς κόσμημα ἐγγεχαρηγμένον φύλλον, ὅπερ ἀπαντᾷ συνηθέστατα εἰς τὸ τέλος τῶν ῥωμαϊκῶν ἐπιγραφῶν. Πολλὰ ἄλλα γνωρίσματα ὑποδεικνύουσι σαφέστατα ὅτι δὲν εἶνε προϊστορικῆς ἐποχῆς.

Ἡ κάλπη εὐρέθη εἰς τοὺς πρόποδας λοφίσκου κειμένου ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ Ἐλισσῶντος ἀπέναντι τοῦ θεάτρου. Αἱ ἀνασκαφαὶ ἐνεργοῦνται νῦν ἐν τῷ θεάτρῳ ὅπερ κατὰ Πausανίαν ἦτο τὸ μέγιστον τῶν ἐν Ἑλλάδι. Ἀπεκαλύφθη μέχρι σήμερον πλεῖστον μέρος ἐκ τῆς σκηνῆς ἧτις εἶνε λίαν περιεργος: κύκλω τὴν σκηνὴν περιθεῖται μέγιστη στοὰ ἐκ δωρικῶν κιόνων, ὧν εὐρέθησαν αἱ βάσεις. Ἐκ τοῦ κοίλου ἦλθον εἰς φῶς ἐδώλιά τινα: ἐν τῇ πρώτῃ σειρά τῇ κατωτάτῃ εὐρέθη-